

[Finansministeren]

i underskudstallene for en enkelt måned. Det var faktisk det, vi diskuterede, og jeg takker hr. Glensgård meget, fordi han gav mig ret i det.

Dernæst vil jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at skønnene over budgetunderskuddet er vokset i løbet af 1981. Det gælder ikke bare for Danmarks vedkommende, men det gælder jo også for andre landes vedkommende, at det økonomiske tilbageslag blev voldsommere, end man på nogen måde og med rimelighed kunne forlange blev skønnet på det tidspunkt, hvor finanslovforslaget for 1981 blev udarbejdet. Det påvirker selvfølgelig en finanslov undervejs, og derfor justerer man skønnene undervejs.

Endelig vil jeg sige, at hr. Glensgård skal være lykkelig over – og i hvert fald vil nationen være lykkelig over det – at vi aldrig nogen sinde kommer til at opleve, hvilke enorme fejlskøn der er indeholdt i fremskridtspartiets ændringsforslag i forhold til de faktiske forhold.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Nu ved jeg, hvordan en optimist ser ud – sådan! Hver evig eneste gang vi får et skøn fra regeringen, er det optimistiske skøn. Vi har aldrig set et pessimistisk skøn. Vi har heller aldrig set et reelt skøn. For hvad er det, der sker? Ja, vi har fået flere arbejdsløse, end regeringen havde skønnet. Vi har fået større underskud, end regeringen havde skønnet, på grund af et optimistisk skøn. Her vil jeg sige, at »pessimisterne er dog de reneste tåber; de tror på det modsatte af, hvad de håber, mens de optimister, som livet beror på, er dem, som tør håbe på noget, de tror på«.

Tror finansministeren virkelig på sine egne optimistiske betragtninger? Det vil jo vise sig for 1982, at det er lige så fejlagtigt, som det var i 1980, i 1979, i 1981. Hver evig eneste gang kommer den optimistiske finansminister, og hvorfor gør han det? For så får han jo lokket nogle andre partier til at støtte et finanslovforslag. Finansministeren nikker. Det kan jeg godt forstå – tænke sig: disse optimistiske skøn gjorde, at SF på en enkelt søndag konkluderede, at de nu støtter regeringen! Nu har I altså fået fat i halen af dem, og når I så kommer med tillægsbevil-

lingsloven, kan I sige til dem: Ja, beklager, venner! Vi skønnede altså 14 mia kr. forkert, men nu har I jo sagt ja én gang, så må I også sige ja anden gang.

Det er ikke en rimelig måde at drive økonomisk politik på. O.k., den er socialdemokratisk, men det bliver den ikke bedre af.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg er lige ved at være gladere for hr. Glensgård, end jeg har været i meget lang tid. Det er i hvert fald uhyre længe siden, nogen har beskyldt mig for at være optimist, og det er jo da altid en variation af de øgenavne, man ellers får ... ja, ja, det var venligt ment, det forstod jeg godt.

Så vil jeg sige til hr. Glensgård i øvrigt, at jeg ikke tror, det er hr. Glensgård ubekendt, at ikke bare de, der herhjemme beskæftiger sig med økonomiske forudsigelser, men også de, der gør det ude i den store verden, nogenlunde uafbrudt fra efteråret 1975 og til i dag har ment, at der i løbet af et halvt år eller et helt år var gode muligheder for et økonomisk opsving. Det er rigtigt, at det ikke har holdt stik, og det tror jeg vi alle sammen beklager, men de, der skal lægge budgetterne, er nu engang nødt til at tage deres udgangspunkt i det bedst tænkelige foreliggende skøn, og det er det, der er sket. Jeg synes, hr. Glensgård skulle være taknemlig over, at de er blevet revideret så hyppigt undervejs, som tilfældet er; så de politiske beslutningstagere har de bedst tænkelige muligheder for at følge med i, hvad der foregår.

Selv om jeg gerne vil blive i den optimistiske rolle, når nu jeg er udnævnt til at være i den, vil jeg dog sige, at vi har aldrig været så optimistiske som fremskridtspartiet, vi har aldrig været så optimistiske, at vi har påstået, at vi fem til seks måneder længere henne ville have løst alle Danmarks økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

I kommentaren til forslaget om spareudvalget begik finansministeren den samme fejl, som hr. Camre gjorde tidligere på dagen. Finansministeren sagde meget sarkastisk, at han godt forstod, at eksempelvis det konservative folkeparti ikke var særlig interesseret i at vise, hvad der skulle med, og